

lighedsstaten. Det Spørgsmaal staaer tilbage, hvem der skal afgjøre de Spørgsmaal, der kunne fremtræde med Hensyn til, hvor en Mand skal ansees at have sin Bopæl. Der siges i § 12, at Spørgsmaalet herom, nemlig om Nogen skal ansees at have Bopæl paa flere Steder paa eengang, afgjøres, forsaavidt begge Communer ligge i een Amtsradskreds, af Amtsradet, ellers af Indenrigsministeriet, dog forbeholdes der for Kjøbenhavns Vedkommende den Afgjørelse, som er bestemt i Loven af 19de Februar 1861 § 20. Dette er med Hensyn til § 12; men hvorledes skal Spørgsmaalet i § 9 afgjøres, hvem skal afgjøre, om en Mand har Bopæl i en Commune paa den Tid, da Hovedtigningen lægges? Jeg antager, at det er Meningen, at Afgjørelsen heraf ogsaa henlægges under Amtsradet, idet nemlig den Vedkommende, naar han er misfornøiet med at være ført paa Tigningen, kan klage til Amtsradet, og at dette da efter § 8 har endelig at afgjøre Spørgsmaalet. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at det forekommer mig betænkeligt at henlægge den endelige Afgjørelse til Amtsradet. Her er netop et Spørgsmaal, hvor den enkelte Mand staaer ligeoverfor en Commune, og det kan være ikke blot ligeoverfor en Sognecommune, men han kan ogsaa staae paa denne Maade ligeoverfor en Amtsradscommune; men hvor saaledes Amt og Commune paa en Maade ere Part ligeoverfor den enkelte private Mand, finder jeg det ikke rigtig, at Kommunen selv endelig afgjør Spørgsmaalet. Det forekommer mig, at det i saa Fald maa være den Enkeltes private Ret at faae Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene.

Indenrigsministeren: Dersom Consequenterne af §§ 9 og 12 virkelig skulde blive dem, som den ærede sidste Taler uddrog deraf, saa skulde jeg være den Første til at stemme imod de foreslaaede Bestemmelser. Jeg troer imidlertid, at naar man seer lidt nøiere til, eller muligvis naar man ikke seer fuldt saa skarpt til som den ærede sidste Taler, saa stiller Sagen sig langt gunstigere. Den ærede Taler gjorde opmærksom paa, at efter Lovudkastet, som det maatte forstaaes — det kunde umuligt forstaaes anderledes — kunde der blive paa-

lignet en Mand Formue- og Leilighedsstat af hans fulde Formue og Leilighed i to, tre eller endog i flere Communer; men naar man seer hen til, at det staaer Vedkommende frit for at indante sin Ansættelse til Skat i hver enkelt Commune, saa vil jeg dog spørge, om der er nogen Sandsynlighed for, ja, jeg vil sige, om der er nogen Mulighed for, at Overligningscommissionen, som i dette Tilfælde vilde være Amtsradet, skulde undlade at tage Hensyn til, at Manden godgjorde allerede i en anden Commune at have svaret Formue- og Leilighedsbidrag. Jeg troer ikke, at de praktiske Følger ville blive dem, som den ærede Taler meente. Tanken i Lovudkastet forekommer mig at ligge klart nok for, det er en Afvigelse fra den hidtil fulgte Regel, at der ikke kan paalignes Nogen Formue- og Leilighedsbidrag i mere end een Commune. Her er foreslaaet en Afvigelse fra denne Regel; men den forekommer mig at være i fuld Overensstemmelse med, hvad man har erkjendt, at en Mand i borgerlig og juridisk Forstand kan have Bopæl paa mere end eet Sted paa eengang. Dette er et Spørgsmaal, som nylig har været behandlet og nylig er blevet afgjort i et foreliggende Tilfælde. Derved synes mig ogsaa, at Betænkeligheden ved at paaligne en Mand Formue- og Leilighedsstat paa mere end eet Sted falder bort. Jeg veed i Grunden ikke, hvorledes den nuværende Regel, at der kun kan paalignes en Mand Formue- og Leilighedsbidrag i den Commune, hvori han boer, kan gjenneføres, naar man først er kommen til at erkjende, at en Mand kan have fast Bopæl paa to Steder. Det Naturlige forekommer mig at være, at de Communer, hvor han erkjendes at have Bopæl, dele Manden imellem sig; men de nærmere Regler for Delingen ere ganske vist ikke udtalte i Loven, og jeg troer, at det vilde blive noget vanskeligt at faae dem udtalte deri. Den ærede Taler antydede, at Fastsættelsen af Skattebeløbets Størrelse kunde rette sig efter den Tid, hvori den Paagældende tog Bopæl paa ethvert Sted. Men til at gjenneføre dette vilde der jo være en temmelig smaalig Control med Manden, en Notering af, hvormange Dage han opholdt sig der eller der, ikke at tale om, at det kunde blive en saare kort Tid, han op-